Poštnina plačana v gotovini

Sped. in abbon. post. - I Gruppo

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L 800
Letna naročnina . . . . . L 1.500
Letna inozemstvo . . . . . L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XI. - Štev. 40 — Gorica - četrtek 1. oktobra 1959 - Trst — Posamezna številka L 30

Sv. oče Janez XXIII. tržaškim vernikom

ob proslavi temeljnega kamna svetišča Marije Kraljice in Matere

V soboto 19. septembra popodne ob 4h so na Vejni blagoslovili temeljni kamen za novo svetišče Marije, Kraljice in Matere, ki ga hočejo zgraditi v spomin na posvetitev ital. ljudstva Srcu Marijinemu. Blagoslovitev temeljnega kamna je opravil kardinal Lercaro. Ob tej priliki je sv. oče Janez XXIII. po radiu naslovil natržaške vernike poseben govor, ki ga je takoj, ko je bil končan, vatikanska radijska postaja oddala tudi v slovenščini. V današnji številki prinašamo prevod tega govora. (Ured.)

SV. OČE TRŽAŠKEMU LJUDSTVU

»Blagoslovitev temeljnega kamna svetišča, posvečenega v čast Marije Matere in Kraljice, kot spomin na posvetitev italijanskega naroda brezmadežnemu Srcu Marijinemu, vzbuja v našem srcu čustva veselja in ljubezni. Veseli smo, da smo navzoči pri tem obredu in da moremo nasloviti naš glas izbranemu zboru duhovščine in ljudstva, zbranega okrog dveh odličnih članov svetega kardinalskega zbora in škofov pokrajin Treh Benečij, nam še posebej dragih in blizu.

Naša misel pa gre s posebnim čustvom mestu Trstu, ki stoji veličastno ob jadranskem morju s svojim čudovitim zalivom in Miramarom. V živem spominu nam je, saj smo skozi to mesto mnogokrat potovali na potih na bližnji Vzhod in tam smo opravili leta 1954 stoletni jubilej sv. Ignacija, leto nato, 3. septembra pa smo opravili tam prvikrat sv. mašo v čast sv. Piju X. ob priliki narodnega kongresa italijanske katoliške univerzitetne federacije. Še so žive v našem srcu besede, ki smo jih ob tej zadnji priliki naslovili tisti pozorni množici mladine, s katerimi smo podčrtali večno mladost apostolskega oznanila in trajnost naukov velikih papežev, ki so bili pred nami, od sv. Pija X. do Pija XII. blaženega spomina.

In smo veseli, da se v tem mestu začenja z gradnjo Marijinega svetišča, ki bo, zgrajeno na višavah nad morsko gladino, vse spominjalo na sladko vez posvečenja, s katero se je v Kataniji zaključil XVI. narodni evharistični kongres. Kot vidno dejanje vere in ljubezni, bo svetišče ostalo kot pečat obljub in poroštvo varstva nebeške Matere in Kraljice.

Ko izražamo pohvalo vsem, ki so zgradbo zamislili — v prvi vrsti vrednemu pastirju škofije —, in ki so prispevali, da bo uresničena, bi vam, ljubljeni sinovi, radi zaupali nekaj misli, ki so nam pri srcu.

MATERINSTVO MARIJE DEVICE

Današnji dogodek nima minljivega značaja, marveč ima svoj izvor in svoj pomen v globoki pobožnosti do svete Device, potrjeni po slovesni pogodbi. In ta pobožnost popolnoma odgovarja božji zamisli odrešenja. Prav zato, ker je mati Kristusova, je Marija tudi naša mati, kakor primerno pravi sv. Avguštin: »Ona je mati udov Kristusovih, ki smo mi, ker je z ljubenijo sodelovala, da bi se verniki prerodili v Cerkvi.« (De Sacra virginitate, 6; ML 40,399).

V tem vzvišenem materinstvu Device je skrita razlaga vseh njenih veličin, ki jih liturgija in krščanska pobožnost povzemata v naslovu Kraljice, da z njim označujeta mogočnost njene priprošnje in da pokažeta, kako gredo vse naše molitve skozi njene blagoslovljene roke.

S tem, da se preblaženi Mariji pozida to svetišče — ki se bo pridružilo drugim brezštevilnim po svetu, ki pojejo njeno čast —, se hočejo poveličevati vzvišene prednosti Nje, ki je Mati, ker je tvarno rodila glavo skrivnostnega telesa, duhovno pa njegove ude; Nje, ki je Kraljica, ki gane srce svojega Sina in poseduje srca ljudi. Ker pa sveta Devica živi in deluje samo za svojega Sina, zato, glejte, pobožnost do nje nujno vodi k našemu Gospodu Jezusu Kristusu. Zakaj posvetitev Njej pomeni gorečo, nepriklicano, velikodušno posvetitev božjemu Odrešeniku, njegovemu nauku, njegovi Cerkvi.

ZA KREPOSTNEJŠE ŽIVLJENJE

Častiti bratje in ljubljeni sinovi!

Ko vas spominjamo na svete obveznosti, ki jih položitev in blagoslovitev temeljnega kamna tega svetišča nalaga vsem, vas očetovsko vabimo, da po njih tudi vedno z veseljem in zvesto živite. Kar je bilo izrečeno z besedo, ne bo, o tem smo trdno prepričani, zanikano z deli in življenjem.

Zato trdno upamo, da se bodo ob tej priliki z novim ognjem vnele dobre duše, utrdili slabotni in se vrnili zašli spreobrnjeni; naj vsak zajema pri viru božjega življenja, ki je, Jezus Kristus, Sin božji in Sin Marijin, skrivnost prave sreče in dušnega miru, moči v skušnjavah, vdanosti v trpljenju; naj raste mladina — nam tako draga — v navdušenju za svete ideale in v obrambi svojih moči; naj hrani družine trdna pobožnost, vera in strah božji; naj odsevajo v vseh vrstah meščanske družbe krščanske kreposti, posebej še poštenost, odkritost in dober zgled.

To so želje, ki jih izročamo brezmadežnemu Srcu Marijinemu v trdnem zaupanju, da bo ona posredovala od Jezusa uslišanje in storila, da bo zaželeno svetišče vstalo kot simbol in pričevanje še nekega drugega svetišča, še bolj veličastnega in slovesnega, ki naj bi se dvigalo proti nebu kot blaženo gledanje miru, zgrajeno na živih kamnih, to je postavljeno na srca polnih vere in ljubezni, ki naj kličejo božjo dobroto nad ljubljeno Italijo.

V trenutku, ko se poslavljamo od vas, ljubljeni sinovi, nas prevzema čustvo izredne ljubezni, kakor da bi videli vaša obličja in na njih ostanke stare slave, današnjih zasluženj, apostolskih podvigov drage nam tržaške škofije, posameznih škofov treh Benečij, goreče duhoščine in zvestega ter vernega ljudstva.

V dokaz zaprošenih milosti, pošiljamo iz srca vsem vam tam navzočim, vašim dragim domačim, in vsem, ki nas pobožno poslušajo, naš očetovski apostolski blagoslov.

STO LET ŠKOFIJSKEGA SEDEŽA V MARIBORU

Slovenski ordinariji in duhovniki na jubilejnih proslavah v Mariboru. — V prvi vrsti sedijo od leve proti desni: 4. msgr. dr. Lah, 5. msgr. dr. Srebernič, 6. msgr. dr. Držečnik, 7. msgr. Vovk, 8. msgr. Toroš, administrator novogoriški in koprski

Prva nedelja v septembru je bila določena kot dan zunanjih proslav za stoletnico, odkar je škof Slomšek prenesel sedež lavantinske škofije iz Št. Andraža v Labodski dolini v Maribor na Spodnjem Štajerskem. To zgodovinsko dejstvo je znano in je bil objavljen o njem dovolj izčrpen članek v letošnjem Mohor. koledarju. Zaradi izredne važnosti tega dogodka za versko in narodno življenje štajerskih Slovencev so letos hoteli dati posebno močan poudarek prvi stoletnici, odkar se je Slomšek kot škof preselil v Maribor. Na to so letos vse naše rojake v domovini spominjale Slomškove šmarnice, ki so jih v mesecu maju skoro povsod brali. Dosegli so tudi, da je civilna oblast nakazala potrebne kredite za obnovitev mariborske stolnice. Pravijo, da bodo prenovitvena dela zelo temeljita od zunaj in znotraj ter da bodo stala približno 20 milijonov din. Dela niso še končana in se še nadaljujejo.

Vendar je bilo glavno zunanje slavje določeno za 6. sept. Ta dan so se v Mariboru zbrali vsi trije slovenski ordinariji, domači škof Držečnik, ljubljanski škof Vovk in goriški ap. administrator msgr. Toroš. Prišla sta še krški škof Srebernič in zagrebški pomožni škof dr. Lah. Poleg teh so se slavja udeležili vsi dekani mariborske škofije (24), načelniki raznih redov v Sloveniji, mariborski kapitelj in številna duhovščina mariborske škofije in tudi iz sosednih škofij. V slovesnem sprevodu so šli iz škofijskega dvorca preko Slomškovega trga v stolnico, ki je bila že pred začetkom maše nabito polna; tudi na trgu pred cerkvijo je stalo ogromno ljudstva. Pred mašo sta škofa Držečnika sprejela deček in deklica, nakar je sledila sv. maša, ki jo je daroval Slomškov naslednik na mariborski škofovski stolnici dr. Držečnik sam. Ta je med mašo tudi pridigoval in v pridigi poudaril pomen Slomškovega dejanja, ko je prenesel škofijski sedež iz Št. Andraža v Maribor. Ogromno dolguje slov. narod Slomšku zaradi tega, saj je s tem dejanjem Slomšek ustvaril iz prej narodno mešane lavantinske škofije enotno slovensko škofijo, kar je bilo največjega pomena za verski in narodni razvoj vernikov na Spodnjem Štajerskem. Ob koncu maše so se vsi Bogu zahvalili z veličastno skupno zahvalno pesmijo. Po maši so se v škofijskem dvorcu navzoči škofje in duhovniki fotografirali.

Drugi del proslav je bil popoldne pri M. B. na Ptujski gori. Tudi tukaj na tem romarskem kraju je bila cerkev premajhna za toliko množico. Pridigal pa je ljubljanski škof Vovk tako prepričevalno in navdušeno kot zna le on.

Splošno mnenje je, da so cerkvene slovesnosti v Mariboru tako dobro uspele, kot niso pričakovali tudi največji optimisti ne. Gotovo je, da so te slovesnosti po svoje pripomogle, da se je Slomškova svetniška osebnos bolj poudarila in da bo s tem proces za njegovo prištetje blaženim dobil novega zagona.

Po Hruščevem obisku v ZDA

Sovjetski prvak je zbudil veliko lepih upov na trajen mir. — Zavedel se je tudi, da je Bog nad nami. — »Vidim, da pod kapitalizmom ne živite ravno slabo.«

Najbolj zanimiv in pomemben obisk tega stoletja, katerega so milijoni ljudi s strahom in upom pričakovali, je za nami. Sovjetski ministrski predsednik Hruščev, čigar potovanju širom Združenih držav je ves svet z zanimanjem in radovednostjo sledil, je v zadnjih dneh svojega bivanja v Novem svetu obiskal pristno ameriško kmetijsko področje v državi Iowa ter glavni sedež ameriške jeklarske industrije, Pitsburg; od tu se je vrnil spet v Washington. Po dveh dneh zaupnih razgovorov z Eisenhowerjem v gorskem dvorcu Camp Davidu, je v nedeljo zvečer prvi sovjetski vladni načelnik, ki je kdaj stopil na ameriška tla, sedel na letalo T 114, ki ga je spet poneslo v Moskvo.

Mi smo zadnjič Hruščeva pustili pod toplim kalifornijskim soncem, ki se zdi, da je prijetno vplivalo na sovjetskega gosta. Nekateri so se namreč že bali, da se po incidentu z županom iz Los Angelesu, mislil resno vrniti domov, kakor je sam žugajoče namigoval. Toda v San Franciscu je prišlo do nepričakovanega preobrata tako v zadržanju Hruščeva kakor prebivalstva. Tu se je prvič pretrgal molk med sovjetskim gostom ter radovedno množico, ki ga je sprejela z gostoljubnim ploskanjem in napisi. To nenavadno gostoljubje meščanov iz San Francisca je Hruščeva vzpodbudilo, da je kot prefinjen poznavalec ljudske psihologije doumel, da je prišel njegov trenutek, da se približa množici, ki se je zbrala pred hotelom. Za trenutek se je izmaknil osebni varnostni službi ter se pomešal med ljudmi ob splošnem odobravanju in presenečenju ter zaskrbljenosti varnostnih organov. — To je bil njegov prvi neposredni stik z ameriškim ljudstvom, kjer je šlo preko običajne hladne radovednosti.

UJETEGA PTIČA TOŽBA

Hruščeva je novo ozračje tako prevzelo, da je na mah pozabil na dogodivščino v Los Angelesu in nič več ni kazal kislega obraza in teženj, da se hoče vrniti domov. Do malo prej je stalno tožil, da ga varnostna služba in policija držijo zaprtega v kletki ali celici kot kakega jetnika ter da mu iz varnostnih razlogov zabranjujejo, da bi prišel v preveč direkten stik z ljudstvom. — Hruščeva je najbrž najbolj vznevoljilo dejstvo, da se je ravno z delavskimi predstavniki, ki bi po marksističnem nauku morali biti njegova največja opora, najslabše razumel in najbolj srdito prepiral. Ko ga je predsednik pivovarskega sindikata vprašal, zakaj toliko ljudi beži iz komunističnih držav, mu je nevljudno odgovoril: »Odgovor iščite v vašem pivu.«

»Šele sedaj se čutim svobodnega,« je dejal v San Franciscu, do katerega ob slovesu ni štedil z najbolj laskavimi pohvalami. Izven programa je obiskal eno velikih trgovin s samopostrežbo. Ko je vstopil, so vsi uslužbenci in klijenti radovedno strmeli nanj, da so nekatere matere pozabile na svoje malčke v vozičku. Nekateri dolgih rok so priliko izrabili ter odnesli domov marsikatero stvar, ne da bi plačali. Žena sovjetskega premjera Nina Petrovna si je nabavila več stvari za svoje male vnuke, za skupno 150 dolarjev (93.000 lir).

(Nadaljevanje na 3. strani)

NAŠ TEDEN V CERKVI

5. 10. ponedeljek: sv. Placid in tov., m.
6. 10. torek: sv. Brunon, spo.; Vera, d., m.
7. 10. sreda: Rožnovenska Mati božja; sv. Sergij
8. 10. četrtek: sv. Brigita, vd.
9. 10. petek: sv. Janez Leonard, spozn.
10. 10. sobota: sv. Frančišekž Borgia, sp.

*

SV. FRANČIŠEK ASIŠKI († 1226) je med najbolj znanimi svetniki.

Bil je veselega značaja in velik ljubitelj narave. Vendar se ni ustavil tu. »Moj Bog in moje vse,« je bil njegov program.

Zato ni cenil imetja in blagoslova. Ko so mu ob neki priliki dali nekaj denarja, ga je vrgel na gnojišče! Nič čudnega, ker si je izbral za nevesto — uboštvo.

Zgled tega veselega, pa spokornega trgovčevega sina, ki bi bil lahko podedoval po očetu, kot sin edinec, vse imetje, je bil na tedanji svet, ki je bil razklan med posedujoče in nemaniče, silovit. Nešteti so sledili izrednemu možu. Toda njegov vpliv je rastel skozi stoletja in je še dandanes živ. Mnogi mu sledijo.

Če bi bili posedujoči in ubogi res bolj prežeti s frančiškanskim mišljenjem, bi ne bilo ne brezbožnega komunizma ne grabežljivega kapitalizma.

Rožnovenska nedelja

Začeli smo mesec oktober in z njim običajno rožnovensko pobožnost. Oktober je kakor drugi majnik v letu, ker je posvečen Mariji. Umestno je, da si za to priliko povemo nekaj koristnih besed. Strnili jih bomo v naslednje točke:

1. Mi živimo v dobi Marije. Marija hodi naokrog, roma po zemlji, posvečuje duše in rešuje svet. Ona sicer nikdar ni pozabila na ljudi, saj je vendar Odrešenikova in naša mati. Vedno, tudi v preteklosti, je mislila na človeški rod, prosila in skrbela je za uboge zemljane, saj ni bila mrtva, ampak večno živa v nebesih. Marija se torej ni zbudila šele danes. Vendarle pa moremo trditi, da je postala njena dejavnost nekam bolj vidna in otipljiva. Marija je stopila v ospredje. Začela je svoj novi nebeški misijon, v večjem obsegu in bolj živi obliki kakor doslej. Z večjo vnemo budi in drami duše, s povečano skrbjo spreobrača grešnike, resneje opominja svet. Upajmo, da v kratkem uspe!

2. Marija je visoka in mogočna nebeška kraljica in velika človeška priprošnjica, katero moramo ljubiti, častiti in ubogati. Znano je, da je Marija največja med ženami, ljudmi in svetniki. Mi vemo, da je ona močnejša kakor hudi duh in vse peklenske sile. Vemo, da je ona prva za Bogom, kraljica nebes in zemlje. Mi verujemo, da je njen vpliv velik in njena moč ogromna. Vemo tudi, da je Marija srednica vseh milosti, naša velika pomočnica in zveličavna Mati. Vsi se zavedamo, da Marijo silno potrebujemo. In zaradi tega je potrebno, da jo ljubimo, častimo in ubogamo. Ne smemo je bolj ljubiti in častiti kakor Jezusa in Boga, ker je ona ustvarjeno bitje in ne Stvarnik. Marijina pobožnost se ne sme ustavljati samo pri Mariji ali postavljati Marijo na prvo in najvišje mesto. Taka pobožnost je zgrešena in je Marija ne mara. Prava Marijina pobožnost mora voditi k Jezusu po znanem izreku: po Mariji k Jezusu. Prav tako se ne smemo pretirano navezovati na razne kipe in podobe, ki Marijo predstavljajo. Treba je v prvi vrsti ljubiti in častiti osebo nebeške Gospe, to je tisto Marijo, ki je živa v nebesih, ne pa njene zemeljske predstave. Slednje namreč niso žive, marveč le posvečena Marijina podoba ali simbol.

3. Molimo vsak dan sv. rožni venec in prejemajmo radi sv. Rešnje Telo! Našo ljubezen in čast do Marije bomo pokazali na ta način: da ne žalimo Boga; da ne žalimo Jezusa; da ne žalimo Marije in ne skrunimo njenega svetega imena. Da živimo pošteno in pravično krščansko življenje; da se zatekamo k Mariji in da jo kličemo na pomoč zlasti z molitvijo rožnega venca. Nebeška Mati nam pa z božjo oblastjo naroča sledeče: *»Ljubite z vsem srcem Boga! Ne grešite! Spreobrnite se! Delajte pokoro za grehe! Posvetite se! Živite čisto, pošteno in pravično! Bodite dobri in pošteni! Prenehajte s sovraštvom in medsebojno hudobijo! Živite po božji postavi! Ljubite se med seboj! Slavite dostojno Boga, molite in delajte za skupni človeški blagor! Če se ne spreobrnete in posvetite, boste pogubljeni.«* — Sveta Marija, prosi za nas! Izprosi nam rešitev za čas in za večnost, za ta in za drugi svet! Amen.

Trije afriški novomašniki

Pri nas pomeni vsaka nova maša velik praznik, a se niti primerjati ne da, kako cenijo tak dogodek afriški katoličani. Nedavno so bili posvečeni trije novi duhovniki v Kongu. Prisotnih je bilo nad deset tisoč ljudi.

Katoličani v Hongkongu

V Hongkongu se je v zadnjem letu število katoličanov povečalo za 19.000 ljudi. Skupno je sedaj 146.000 katoličanov. Ob koncu druge svetovne vojne jih je bilo le 8 tisoč. Zelo dobro so obiskovane katoliške šole, ki jih je 152 in imajo 74.000 gojencev.

Katoliška Amerika moli

Vsa katoliška Amerika, vsaj vsi resni, te dneve veliko molijo in Newsweek danes o tej molitveni akciji poroča, posebej omenjujoč kardinala Cushinga in Spellmana. Pravi pa, da je bila najbolj optimistična grupa 2800 nočnih častilcev v Washingtonu, ki je molila za spreobrnjenje Hruščeva h krščanstvu. Večina škofov je priporočala molitev za vodstvo Sv. Duha za vodilne v državi. *(Iz pisma iz ZDA).*

Priprava na zakon

V Kanadi imajo dobro izpeljano organizacijo tečajev za pripravo na zakon. V preteklem letu je v 60 župnijah montrealske škofije obiskovalo 6.800 mladih ljudi take tečaje. Pri tečajih predavajo duhovniki, zdravniki, bolničarke, notarji, in drugi specialisti. Namen tečajev je, med zaročenci ustvariti pravo duhovno harmonijo, ki je podlaga trajne sreče v zakonu.

Delavci za bogoslovce

Holandski katoliški delavci so letos zbrali 18 milijonov lir za uboge bogoslovce. 1348 bogoslovcev je moglo mirno nadaljevati svoje študije zaradi bratske pomoči katoliških delavcev.

Sv. Konrad Parzamski, kapucinski brat, ki je dozorel v svetnika v Altötingu

Segni in Pella v ZDA

Italijanska državnika Segni in Pella sta v torek odpotovala na večdnevni obisk v Washington. Onadva bosta tako prva državnika, ki ju bo predsednik Eisenhower seznanil z vsebino in vtisi z razgovorom s Hruščevom. Ob tej priliki bi morala obiskati tudi Kanado, a so obisk odložili.

Tržaški romarji pri sv. očetu

Po zaključku škofijske sinode in po obisku fatimske Matere božje se je lepo število Tržačanov, 1000 Italijanov in 225 Slovencev, pripravljalo, da obišče skupnega očeta in poglavarja katoliške Cerkve papeža Janeza XXIII.

ODHOD

V vročem in soparnem dnevu so se v soboto, 26. septembra, romarji že pred 7. uro zjutraj začeli zbirati na kolodvoru v posebnem vlaku ,ki ga je organiziral CIT. Vse je bilo natančno določeno. Vsak romar je imel določeno mesto v vlaku. Slovenski romarji smo imeli tri vozove. Ob 7.50 smo odšli. Bili smo nekaj časa prvi, potem zadnji, kakor so pripeli lokomotivo.

Našo skupino je vodilo nekaj slovenskih duhovnikov, ki so dogovorno s CIT uredili vse podrobnosti. CIT je dobil tudi stanovanja v Rimu in je pripravil prevoz z avtopulmani. Za slovenske romarje je bilo določenih 6 krajev, kjer smo stanovali, v treh zavodih, ki jih vodijo redovnice, in v treh penzijonih.

Vožnja je bila prijetna, ker smo se malo ustavljali in smo se vozili podnevi. Skoro ves dan je deževalo. Ob pol sedmih bi morali po urniku dospeti v Rim, pa smo prišli šele proti 8. uri zvečer. Zapeljali so nas na stazione Ostiense. Na kolodvoru je bil pripravljen sprejem, ki ni bil namenjen slovenski skupini, zato smo hitro vstopili v avtopulmane, ki so nas čakali. Nekateri prej, drugi malo pozneje smo dosegli hiše, ki so nam dva dni nudile streho in hrano. Ko smo si malo uredili in smo povečerjali, je večina šla počivat, ker je hotela dobro izrabiti dva dneva, ki sta bila odmerjena za naše bivanje v večnem mestu.

SV. MAŠA V CERKVI IMENA MARIJINEGA

V nedeljo, 27. sept., smo se Slovenci zbrali v lepi cerkvi Imena Marijinega na Foro Traiano, kjer je g. prelat dr. Ukmar daroval sv. mašo. Slovenski duhovnik Iskra, ki upravlja to cerkev, nas je pri evangeliju nagovoril in nas vzpodbujal k češčenju Matere božje. Vsak romar je dobil za spomin podobico Marije, ki se časti v tej cerkvi. Pobožna skupna molitev in ljudsko petje nas je spravilo v pravo romarsko razpoloženje. Skoro vsi so pristopili k mizi Gospodovi. Že tu so se nam pridružili nekateri naši sorojaki, ki bivajo v Rimu, in šli so z nami tudi v avdienco k sv. očetu.

K SV. PETRU

Po sv. maši smo hiteli proti Vatikanu, da si še pred avdienco malo ogledamo največje svetišče krščanstva, cerkev sv. Petra, ki stoji na kraju, kjer je bil prvi poglavar Cerkve pokopan. Na trgu sv. Petra nas je pozdravil mogočni obelisk, velika vodometa na obeh straneh in mogočni stebri, ki ga obdajajo. Samo ozrli smo se po mogočnih kipih sv. Petra in Pavla pred cerkvijo, po kipih apostolov na pročelju cerkve in po kipih raznih svetnikov nad Berninijevim stebrovjem. Vstopili smo v cerkev, se približali konfesiji, oltarju sredi cerkve, ki stoji nad grobom sv. Petra, in tam zmolili apostolsko vero. Površno smo si ogledali cerkev, njene lepote in umetnine, ki jo krase: mogočno kupolo, krasne mozaike v oltarjih, številne kipe svetnikov, učenikov Cerkve, grobove papežev. Mladi se niso mogli zadržati, da se ne bi dvignili na streho cerkve in na kupolo, od koder se jim je nudil krasen razgled po mestu in na vatikanske vrtove.

V AVDIENCU K SV. OČETU

Ob 10.30 smo se zbrali pred kipom sv. Petra na trgu in smo v sprevodu odšli proti Bronastim vratom. Spredaj je šlo 20 naših skavtov in 15 skavtinj, za njimi so se uvrstili drugi. Mislili smo, da bomo sprejeti v avdijenci samo Tržačani, pa so se zadnji čas priključile še nekatere druge skupine romarjev. V gneči smo končno prišli v Dvorano blagoslovov. Vsakdo je seveda hotel priti čim bliže sedeža, ki je bil pripravljen za sv. očeta, ker ga je hotel od blizu videti. To pa se ni vsem posrečilo. Ko smo prišli tja, je bilo spredaj že vse polno. Pa si je marsikateri znal pomagati, da se je pomaknil naprej. Prevzvišeni g. škof se je sam zavzel, da je prišel nazaj v dvorano in je mnoge spravil v sprednje prostore. Tako smo bili raztreseni povsod. Ko so malo po 11. uri prinesli sv. očeta, so ga prvi pozdravili naši romarji z vzkliki: »živio sv. oče«. Naši romarji so ga pozdravljali ves čas skupaj z drugimi vzkliki, ko so ga nesli do njegovega sedeža.

V zadoščenje nam je bilo, da smo v katoliški Cerkvi enakopravni z drugimi verniki sveta. Bog, Mati božja, papež so prav tako naši, kakor so drugih narodov. Seveda tega vsi ne razumejo, ker je njihova vera nepopolna, enostranska ali celo kriva vera.

PAPEŽ GOVORI

Napovedali so, katere skupine so bile pri avdienci prisotne. Prvi so bili Tržačani, ker je bila avdienca prvotno namenjena samo nam. Prevzv. g. škof Santin je v nagovoru na sv. očeta razložil pomen romanja: po škofijski sinodi, ki se je v Trstu praznovala po več ko 300 letih, se zastopstvo duhovnikov in vernikov hoče pokloniti sv. očetu, da potrdi svojo vero v edino, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev in zvestobo papežu, ki je namestnik Kristusov na zemlji in naš najvišji Učitelj in Pastir.

Sv. oče je v govoru izrazil veselje, da se je po toliko letih vršila škofijska sinoda v Trstu. Obisk zastopnikov tržaške škofije v Rimu ima globok pomen: izraža najprej zvestobo do sedeža sv. Petra, ki prinaša luč, tolažbo in gotovost, da bo škofija mogla držati obveznosti, ki jih je prevzela s sinodo. Dalje sv. oče gleda v obisku v Rimu simbol tiste edinosti, ki veže vernike h Kristusu in njegovi Cerkvi. V teh dneh so tržaški verniki stopili v stik z verniki v Rimu. »Samo ena vez, samo en utrip, samo en sklep druži ljudstva in duhovnike različnega izvora in značaja in jih vodi na isto apostolsko delo in istim odločbam v prijetni življenjski skupnosti.« To edinost naj bi tudi vedno ohranili. Po nauku sv. Pavla naj bi »se trudili, da ohranimo edinost duha z vezjo miru; eno telo in en Duh, kakor ste bili poklicani k enemu upanju sv. poklica; en Gospod, ena vera, en krst; en Bog in Oče vseh, ki je nad nami vsemi in po vseh in vseh.« (Ef 4,5-6). Sinoda ima končno, po besedah sv. očeta, še ta poseben pomen, da »na slovesen način potrjuje nespremeljivo vrednost božjega razodetja in nauka papežev kot gotovo vodilo resnice in gotovosti; potrjuje in krepi disciplino in, kadar je to potrebno, obnavlja red, kadar so ga oslabile zmotne navade. Tako se spravi v življenje trden načrt za moralno obnovo, ki zahteva od vsakega posebej in od vseh skupaj, duhovnikov in vernikov: jasnost idej, trdnost volje, gotovega vodstva.«

Kakšno presenečenje je bilo za nas vse, ko je sv. oče spregovoril v slovenskem jeziku: »Dragi verniki slovenskega jezika! Z mislimi in očetovskimi željami smo tudi pri vas, toplo vas pozdravljamo in iz vsega srca blagoslavljamo.« Vzkliki navdušenja so se oglasili od vseh strani. Imeli smo zavest, da smo kakor pri očetu, popolnoma enaki drugim, pri očetu, ki nas pozna, se za nas zanima in z nami čuti.

Sv. oče je potem pozdravil še druge skupine. Ko se je bližal poldan, se je avdienca zaključila, ker je sv. oče hotel z verniki, ki so se zbrali na trgu sv. Petra, moliti Angel Gospodov.

(Konec prihodnjič)

Msgr. dr. Jakob Ukmar — apostolski protonotar, eden glavnih sodelavcev tržaške sinode

Molitev nekega laika za duhovnike

OB NEDELJI ZA DUHOVNIŠKE POKLICE

O Gospod, najprej in predvsem Te zahvalim, da so se ti-le člani našega moškega spola sploh odločili postati duhovniki, dušni pastirji in še naši župniki. Kajti, na primer, če bi si bili oni — kakor pač nekoč mi sami — rajši izvolili in izbrali lahke sobne copate, življenjsko družico in svoje lastno ognjišče, kaj bi bilo potem z nami? In če bi ne samo po naših krajih, ampak vsepovsod bilo tako? — O, zato Te zahvalim, moj Bog, da si jim podelil tisto srčnost za žrtev! Po njihovi zaslugi se mi lahko hranimo s Kruhom Življenja in si potem tako gradimo solidna ognjišča, si lahko očiščujemo svojo dušo in nazadnje v miru umrjemo.

Hvala Ti, Gospod, tudi za pogreške in slabosti, ki jih imajo naši duhovniki. Saj kakšni tako zvani »perfektni« ne prenesejo slabosti in pogreškov drugih ljudi; in tudi tisti, ki so vedno zdravi in krepki, zaničljivo gledajo na one, ki so bolj slabotne narave. »Ti, Gospod, si pač vse boljše videl kot pa mi.

In zdaj, Gospod, Te prosim, pomagaj našim duhovnikom v njihovem poklicnem delu. Dodeli jim, da bodo pač imeli kaj uspeha, a ne zmagoslavja. In če bodo imeli neuspehe, stori tako, da ne izgubijo poguma. Saj znamenje in odlika Tvoje vere niso minljivi uspehi ali neuspehi, ampak — ljubezen. Ohrani torej naše duhovnike v Tvoji ljubezni.

Naši dušni pastirji so skoro vedno kar nekam svojevrstni pojavi, saj morajo biti učitelji otrokom, izvedenci v družinskih zadevah, tudi dovršeni psihologi za mladino in kar cele skrinje znanja in izkušenosti morajo imeti v spovednici. Kadar obiščejo izobražene družine, morajo poznati tudi zadnji moderni roman. S kakšnimi še dovzetnimi in dostopnimi izmed socialistov morajo znati razpravljati v delu in kapitalu v vseh podrobnostih.

Sem kar pozabil omeniti, da po cesti morajo znati ogovoriti vsakega in se odzvati na vse pozdrave brez razlike. Sprejeti morajo tudi vsako osebo s smehljajem, četudi je njihovo srce slučajno v vihri in razburjeno, ali organizem kar omotičen in izčrpan od utrujenosti.

In še nekaj: ob nedeljah in praznikih morajo biti še govorniki, pevci, učeniki in predavatelji, včasih organisti in pevovodje, med tednom pa večkrat kar elektricisti, mizarji, slikarji, mehaniki, inštruktorji, glasbeniki, odrski igralci in režiserji, časnikarji in še toliko drugega.

Gospod, daj da bomo znali ceniti te vsestranske specialiste s tistim spregledom in vpoštevanjem, ki ga zahteva svojevrstni program vsega njihovega večkrat nesorazmernega in včasih kar nadčloveškega dela.

O Gospod, prosil bi Te, da bi od strani ljudi bilo tudi kaj ljubezni do duhovnikov: v mislih in občutkih in posebno še v besedah, v govorjenju.

Potem še nekaj: Ako naš gospod župnik deluje tudi v ženskih katoliških organizacijah ,o Gospod, stori tako, da ne bom tudi jaz tak, da bi govoričil, češ našo faro vodijo in komandirajo ženske. Če se on kot dušni pastir znajde in zna kar nekam čudovito doživljeno ravnati z otročiči, daj, da ne bom sklepal in govoril, da je naša vera kakšna otročarija.

Ako je kaj lepe postave in trdne zunanjosti, o Gospod, ne daj, da bi mislil: »Vse si privošči, ničesar si ne pritrguje.« Če je pa suh in bled, oh ne daj, da bi jaz rekel: »Ga pač grizejo in zbadajo očitki vesti!«

Daj mi milost, Gospod, da mu tudi odpustim in oprostim pogreške ali njegov nepotrpežljiv nastop. Naj pač skušam spoznati in doumeti, da jaz prenašam samo enega dušnega pastirja, medtem ko on mora imeti na svojih ramenih vse vernike cele župnije.

Daj mu tudi, o Gospod, da bo vsako toliko časa imel kakšno tolažbo in naj občuti, da ga ne obdaja prav sama brezbrižnost in nasprotstvo.

Navsezadnje pa daj meni, o Gospod, še vztrajnost v molitvi za duhovnike. Brez dvoma bo to zelo velika milost zame in obenem najbolj koristna stvar tudi za duhovnike same. Amen. —

„Katoliški glas" v vsako slovensko družino!

Po Hruščevem obisku v ZDA

(Nadaljevanje s 1. strani)

NIKITA H. MED KMETI

Iz Kalifornije se je Hruščev podal v osrčje ZDA, v državo Iowa, ki velja za žitnico Amerike. Posod so ga lepo in vljudno sprejeli. Tu pa tam tudi kak ne preveč ljubezniv napis, kot n. pr. oni, ki ga je postavil neki protestantski pastor: »Varujte se krivih prerokov, ki prihajajo v ovčjih oblačilih!« Oblasti so ga peljale, kamor je hotel. Obiskal je neko prekajevalnico klobas, o katerih se je zelo pohvalno izrazil. Tu je prvič videl stavkujoče delavce, ki so nosili napise: »Svobodni Amerikanci imajo svobodo stavke«.

Najbolj zanimivo je bilo, ko se je Hruščev podal na deželo med kmete. Ogledal si je najmodernejša kmetska posestva, farme, žitna polja, pašnike, hleve, živino, perutnino, velika žitna skladišča in najrazličnejše kmetijske stroje. Tu je lahko videl, kaj zmore kmet, ki je res gospodar svoje zemlje. »Tu sem končno srečal pravo Ameriko«... — Na sprejemu pri farmarju Garstu (ki je bil svoj čas gost Hruščeva v Moskvi) so se vsem razvezali jeziki ter vsevprek so govorili o politiki, o žitni letini ter mirni koeksistenci, o kateri se Nikita nikdar ne naveliča govoriti. Pomagat jim je prišel še Stevenson, Eisenhowerjev tekmec pri volitvah. Presenečen nad tako cvetočim kmetijstvom je zavidljivo dejal: »Vi ste brez dvoma pridni in delavni kmetovalci, toda morate priznati, da vam je Bog šel na roko, ker vam je dal zelo lepo in bogato deželo. Toda ne pozabite, da Bog ne pomaga samo vam, ampak tudi nam.« — Ugotovili so, da je Hruščev med svojim potovanjem v ZDA imenoval Boga nič manj kot šestnajstkrat. Ne vemo pa, če z malo ali veliko začetnico, kajti on je prepričan ateist.

Ko je prispel v industrijsko središče Pittsburg, so bile skoro vse večje jeklarne zaprte zaradi stavke jeklarskih delavcev, ki traja že dva meseca. Kljub temu niso metali mirtovih vej pred njim. Povrnilo se je spet prvotno ozračje, ne toplo ne mrzlo, in pa velika radovednost. — V četrtek zvečer se je Hruščev vrnil nazaj v Washington, odkoder sta se s predsednikom Eisenhowerjem podala v 130 km oddaljeni kraj Camp David, kjer sta se dva dni v miru in samoti razgovarjala na štiri oči o vseh perečih svetovnih problemih, od pravične rešitve katerih (in ne od samih obiskov in smehljajev) sta odvisna mir in sožitje med narodi in socialnimi sistemi.

VTISI PO OBISKU

Prvi vtisi po obisku sovjetskega prvaka v Ameriki so, da se je splošna mednarodna napetost zmanjšala in da se je nevarnost glede kakšnih homatij v Berlinu zaenkrat oddaljila. Vendar pa ni znano, da bi Hruščev medtem spremenil svoje stališče do kakega mednarodnega problema. Ob svojem obisku v ZDA se je lahko prepričal o ameriškem načinu življenja in mišljenja: »Prišel sem k vam, da se prepričam, kako živite pod kapitalističnim suženjstvom, in vidim, da ne živite ravno slabo,« in kakor sebi v tolažbo je dejal: »Toda kmalu vas bomo dohiteli.«

O vsebini in uspehu razgovorov, ki sta jih imela oba državnika, so ZDA s tajnim poročilom že obvestile svoje atlantske zaveznike.

Prav gotovo s tem niso še rešeni problemi. Ena lastovka še ne naredi pomladi. Sedaj so potrebna samo dejanja in nič drugega kot dejanja dobre volje. Šele z dolgimi in potrpežljivimi pogajanji bo moč odpraviti posledice hladne vojne ter vzpostavili zopet mednarodno zaupanje, ki je še vedno močno omajano.

Počasi,.. počasi..

V ponedeljek se je v Trstu razširil glas, ki je nekoliko razburil italijanske nacionalistične kroge. Tržaški uradi so od Vladnega generalnega komisarja prejeli okrožnico, ki opozarja, da imajo na podlagi londonskega memoranduma Slovenci pravico, na javnih uradih govoriti v slovenščini. Da bodo mogli uradniki z njimi slovensko govoriti, se morajo seveda tega jezika naučiti. Zato se bo vršil v sredini meseca na neki državni šoli večerni tečaj dvakrat trikrat na teden, skupno 75 lekcij slovenščine. Ravnateljem uradov se naroča dolžnost, da prizadete obvestijo na najbolj učinkovit način. Čas za prijavo je do 3. oktobra.

V petem letu po podpisu omenjene londonske pogodbe je bil seveda čas, da so se na to zadevo spomnili. Ta večerni tečaj slovenščine je gesta, ki veliko pomeni za mirno sožitje obeh narodov na tem ozemlju. Morda je to znak, da se je v mišljenju nekaterih krogov nekaj spremenilo.

V londonskem manjšinskem statutu pa je še neka važna določba: Slovensko prebivalstvo mora biti sorazmerno s številom udeleženo pri javni upravi. Doslej smo zadeli na odgovor, da je povsod že itak preveč uradništva. Toda odslej bodo pač absolventi slovenskih šol imeli pravico, enako, če ne večjo kot oni, ki slovenščine ne bodo znali, prositi za namestitev na državnih, deželnih, občinskih uradih. To čisto logično izhaja iz dejstva, da imajo Slovenci pravico, na javnih uradih uporabljati svoj jezik.

Dachau — pogled na krematorij

AVSTRIJA, ZN IN SLOVENCI

Že večkrat smo v našem listu ugotovili, da je Avstrijo spet začel mučiti stari nacionalizem, ki je njeno cesarstvo že enkrat ugonobil. Poročali smo že, kako je avstrijska vlada podprla zahteve Sudetskih Nemcev, ter o šolskem zakonu, ki odpravlja dvojezične šole na Koroškem. Vse to dela Avstrija istočasno, ko se zelo vneto poteguje za Južne Tirolce, ki so pod Italijo in ki po pravici povedano uživajo mnogo več pravic kot jih Avstrija nudi slovenski in hrvaški manjšini.

Pretekli teden pa je zunanji minister Kreisky nič manj kot zagrozil v Glavni skupščini ZN, da bo njegova vlada spravila vprašanje Južnega Tirola pred Združene narode, če ne bo Italija izpolnila vseh obveznosti De Gasperi - Gruberjevega sporazuma iz leta 1945. — Ital. zunanji minister Pella mu je odgovoril, da je izvedba omenjenega sporazuma izključno notranje ital. vprašanje, zato izven pristojnosti Združenih narodov.

Ne bomo se prerekali, če so ZN pristojni ali ne za obravnavanje sličnih problemov. Hoteli bi le opozoriti na predrznost in skrajno nedoslednost avstrijskega ministra Kreiskyja, ki je povrhu še socialist. Nihče ne more odrekati pravice in dolžnosti, da se matična država zanima za svoje zamejske rojake (mi na žalost na svoji koži občutimo pomanjkanje pravega zanimanja od strani matične države), vendar, če sama zahteva zase pravico, naj bo tudi do drugih pravična. To je osnovno moralno načelo: Ne delaj drugim, kar nočeš, da bi drugi tebi storili.

Še na večjo žalost moramo povedati, da je tudi škofijski ordinariat v Celovcu povezan z nacionalističnimi krogi v zatiranju Slovencev. V tem smislu je izdal odredbo glede poučevanja krščanskega nauka na ljudskih šolah. To odredbo tudi »Naš tednik - Kronika«, ki ga tiskajo v Mohor. tiskarni v Celovcu, ostro obsoja, češ da pomeni dvojno mero, ker ščiti le pouk verouka v nemščini na škodo pouka v slovenščini.

Ali bodo res cerkveni krogi zadnji, ki bodo uvideli krivico in pogubnost zatiranja narodnih manjšin?

Frauenkirche — obnovljena stolnica v Münchenu, v kateri je pokopan kardinal Faulhaber

POLITIČNE NOVICE

Tiskovna konf. gospe Hruščeve

Tudi žena Hruščeva, Nina Petrovna, je imela v Washingtonu tiskovno konferenco pred kakimi dvajsetimi časnikarkami. Skoro eno uro je radovednim ženskam govorila o svojih vtisih, željah, delu ter o svoji družini. — S Hruščevom se je spoznala l. 1924. Na razpolago imajo dve vili, eno v Moskvi in drugo na deželi, ki sta pa obe na žalost državna last. Prav tako jim država plačuje dve postrežnici ter enega kuharja. Izjavila je tudi, da je hišno delo ne veseli. Sama govori dobro angleško.

Prva karikatura Hruščeva

Ob priliki obiska v Združenih državah, je moskovska »Pravda« objavila prvo karikaturo svojega ministrskega predsednika. Prikazuje Hruščeva, ki z lopato koplje jamo, da vanjo zasuje bojno sekiro. Eisenhower ga pa gleda.

Komunistična Kitajska in ZN

Medtem ko se je sovjetski prvak mudil v ZDA, je v Glavni skupščini ZN prišlo do ostrega besednega spopada med ameriškim in sovjetskim delegatom. Sporekla sta se zaradi tega, ker se je predsednik ZDA odločno uprl vpisu na dnevni red vprašanja o sprejemu kom. Kitajske v OZN. Med drugim je Kitajski očital, da je v devetih letih sodelovala ali povzročila šest vojn: Koreja, Tibet, Indokina, Filipini, Malezija ter sedaj Laos; da ovira združitev Koreje, krši premirje v Indokini ter stalno grozi s silo v formoški ožini. Na Koreji se je borila proti Združenim narodom, ki so jo obsodili kot napadalko. Zato je »kitajski režim izven zakona.«

Žalovanje na Ceylonu

Ceylonski ministrski predsednik Bandarenajke je podlegel ranam atentata, ki ga je nanj napravil neki budistični menih, najbrž po naročilu kake politične stranke. Po vsej državi so žalovali za pokojnim predsednikom, ki je bil pri vseh splošno priljubljen.

Sedmi slovenski socialni dan v Argentini

Slovenski izseljenci v Argentini so v nedeljo 13. septembra imeli svoj sedmi socialni dan. Zanimivo je dejstvo, da imajo Argentinci sami letos šele svoj prvi socialni dan. Zanimanje za socialna vprašanja je pri Slovencih starejše in globlje kot marsikje drugod po svetu.

Letošnji socialni dan je bil posvečen ženskemu vprašanju. Začel se je s sveto mašo, pri kateri je direktor g. Anton Orehar imel lep govor o tem, kaj je krščanstvo prineslo ženi in kako se Cerkev še vedno trudi, da ohrani ženi čast in dostojanstvo. Po maši so bile razprave v dvorani Slovenske hiše. Prvi je predaval dr. Ignacij Lenček o položaju žene od najstarejših časov do danes. Dokazal je, da je ženo pravzaprav rešilo šele krščanstvo. Potem je govorila gospa Anica Kraljeva iz Gorice o ženi v sodobnem družbenem življenju. Tretje predavanje je imela gospa Marjana Marnova, in sicer o poslanstvu slovenske žene v inozemstvu; dala je mnogo praktičnih nasvetov za življenje neporočene in poročene žene. Končno je prečital nekaj primernih misli g. Avgust Horvat.

Po mnenju vseh udeležencev je bil letošnji socialni dan najlepši izmed vseh, kar jih je bilo dosedaj .

Širite „Katoliški glas“

Radio Trst A

od 4. do 10. oktobra 1959

Nedelja: 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 12.00 Vera in naš čas. — 15.40 Slovenska zborovska glasba. — 18.30 Koncert slovenskih solistov. — 21.00 »Ugo Foscolo«, Janko Jež. — 22.10 Mozart: Kvartet v C Duru K. 285.

Ponedeljek: Oddaja za najmlajše - Oddajnik na otoku, radijska slikanica, nato Zbor Ljubljanski Zvon. — 20.30 Italo Montemezzi: Ljubezen treh kraljev - tragična opera v 3 dejanjih.

Torek: 18.00 Tone Penko: »Brazilska drevesarka«. — 18.10 Simfonični koncert Slovenske filharmonije. — 19.00 Ivan Theurschuh: »Vzgojne misli ob novem šolskem letu«. — 21.00 »Hetmana Jermaka Timofejeva ježa čez Sibirijo«, napisal Mirko Javornik. — 22.00 Edvard Traven: »Sodobna avstrijska upodabljajoča umetnost«. — 22.15 Jugoslovanski skladatelji - Risto Savin - ureja Pavle Merku.

Sreda: 18.00 Ivanka Cegnar: »Močni Jernej in hudobni oskrbnik«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 21.00 Klinični primer, komedija v dveh delih, ki jo je napisal Dino Buzzatti.

Četrtek: 18.00 Boris Mihalič: Prva svetovna vojna na Jadranu - 1. del. — 18.35 Slovenske narodne pesmi. — 19.00 Saša Martelanc: »Danes še ne gre zares«. — 21.00 Anton Mlinar: »10-letnica Rdeče Kitajske«. — 21.15 Simfonični koncert orkestra Tržaške filharmonije.

Petek: 18.00 Iz planinskega dnevnika Rafka Dolharja - »Silvestrovo na Višarjah«. — 19.00 Sestanek s poslušalkami, ureja Marjana Prepeluh. — 21.00 Umetnost in prireditve v Trstu - urednik: Franc Jeza. — 22.00 Miran Pavlin: »Nova motorna olja in njihovi dodatki«.

Sobota: 15.00 Gounod: Faust, balet iz opere. — 15.40 Dalmatinske narodne pesmi. — 16.00 Novelist tedna, pripravil Martin Jevnikar. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše - ureja Krasulja Suhadolčeva. — 21.00 Mesto ponoči, III. del - »Mož iz davnine«, druga slika. — 22.00 Pojejo Jelka Cvetežar, Majda Sepe in «Duo sa Kvarnera« z orkestrom Franca Russa.

Kazimir Humar: 6

Od Altötinga do Arsa

DACHAU — MRTVIM V SPOMIN, ŽIVIM V OPOMIN

Iz Altötinga nas je pot peljala v Monakovo (München), prestolnico Bavarske. Kogar zanimajo mesta, trgovina, industrija, promet, bi tukaj imel kaj videti in pripovedovati. Bavarska prestolnica je na tem, da postane milijonsko mesto. Vojna jo je sicer zelo prizadela, danes, 14 let po končani vojni, so pa že vse vidne rane zaceljene. Ne samo tu, tudi drugod težko najdeš še kako palačo porušeno, čeprav so bila večja mesta, kot Monakovo, Köln, Stuttgard, Frankfurt tudi 75% porušena pri zračnih bombardiranjih. V Monakovem so pozidali tudi cerkve, med njimi stolnico, ki je bila leta 1944 ob raznih bombardiranjih skoro do tal porušena. Danes stoji zopet ponosna sredi mesta, čuvarica svojih škofov, ki v njeni kripti počivajo, zlasti kard. Faulhaberja, junaškega branilca pred nacizmom. Fotografije ob glavnih vratih ti pokažejo stolnico pred vojno, stolnico porušeno in sedaj obnovljeno. Čudiš se, kakšno škodo so zračne bombe napravile. Zidovje so sedaj sicer obnovili, toda umetniških oken niso mogli obnoviti. Zato namesto prekrasnih gotskih slikanih oken, stoje sedaj nove, s pisanimi šipami sicer, a niso več prejšnje. Nemčija je pač v zadnji vojni izgubila izredne srednjeveške umetnine predvsem po cerkvah, manj v muzejih, ki so manj utrpeli pri bombardiranjih. Hitler, ki je s toliko strastjo kradel povsod po Evropi stare umetnine, je tudi v tem oziru neizmerno škodil svoji domovini, ko jo je zapletel v nesmiselno zadnjo vojno. Maščevanje usode pač tudi tukaj.

Ko stojiš v kripti stolne cerkve na grobu kard. Faulhaberja, ti spomin gre sam od sebe v leta pred drugo svetovno vojno, ko se je prav tu v Monakovem spočel in rodil nacizem; prav tu pri Monakovem je v Dachauu zgradil prvo svoje koncentracijsko taborišče, a obenem prav tu naletel na svojega najvidnejšega nasprotnika v osebi kardinala Faulhaberja. Stolna prižnica mu je postala kraj, od koder je Nemcem, norim za Hitlerja, razlagal evangelij resnice in pravice enake za vse. Tu je sedaj kardinalov zadnji dom, dočim je za Hitlerjem ostal samo grenak spomin.

DACHAUSKO TABORIŠČE

Nekaj več kot 10 km jugovzhodno od Monakovega je mestece Dachau. Če bi naključno blizu tega mesta ne bili postavili zloglasnega taborišča, bi za Dachau težko kdo znal. Tako pa je že v zadnji vojni in še bolj po njej zaslovel Dachau kot kraj najbolj žalostnega spomina, kjer je nacistični cinizem sistematično ubijal in moril cvet vseh evropskih ljudstev, kolikor jih je zasužnjil. Med vojno smo o Dachauu sicer slišali govoriti, toba živ krst si ni mogel predstavljati tega, kar se je tam notri v resnici godilo. Šele po končani vojni, ko so se vrnili domov »dachauci«, ko so zavezniki objavili strašne dokumente o nacističnih morijah v Dachauu in sličnih taboriščih, se je mogel svet docela uveriti, kaj je tam vladalo. Živi okostnjaki, ki so zaveznike pozdravili na taboriščnih vratih, kupi umrlih za lakoto po taborišču, zlasti pa krematorij in vislice pred njim, vse to je takoj povedalo zavezniškim vojakom, kako je bila njih borba upravičena, njih žrtve potrebne, da so zrušili in uničili zver, ki ji je bilo ime nacizem. Danes je Dachau kraj romanja, kamor se podajajo ljudje iz celega sveta predvsem zato, da še poklonijo žrtvam, ki so tam pomrle. Zato vidiš pred vhodom v taborišče vedno številne avtomobile s tujimi evidenčnimi tablicami, ki parkirajo. Nemcev samih je pa malo. Saj še poti do taborišča ne najdeš tako lahko. Verjamem, da sedanjim Nemcem ni prijetno imeti na svojem ozemlju Dachau z vsemi težkimi spomini nanj, posebno še, ker od nacistične bolezni mnogi še vedno niso ozdraveli. Zato je še vedno dachausko taborišče pod oskrbo zaveznikov; ameriški vojak je, ki urejuje promet pred taboriščem.

To slednje je pa še vedno naseljeno. Obdano z visokim zidom okrog in okrog in z žico kot nekoč, je še vedno obljudeno. V barakah žive menda begunci. Tudi stražni stolpi še vedno strašijo na voglih, le da v njih ni več strojnic in SS vojakov. Vendar kraj smrti niso bile toliko barake, temveč prostor okrog krematorija sredi taborišča. Okoli tega nevisokega in mrkega poslopja je danes vrt z grmovjem in cvetjem. Speljane so steze z belim peskom, ki škriplje obiskovalcu pod nogami; pisano cvetje podi vstran mrke misli, dokler ne prideš do kamnite plošče v zemlji: »Tukaj je shranjen pepel tisočev neznanih.« Malo naprej slična plošča: »Tukaj so streljali žrtve.« V zidu je še opaziti sledove izstrelkov. Korak naprej nova plošča: »Tukaj so streljali žrtve s strelom v tilnik.«

Danes raste tam mehka zelena travica in zelenje. Kaj je naravi človeško gorje? Raste mehka travica tudi na tem kraju krvi in smrtne groze. Kako je Stvarnik dober, da je vsaj naravo ustvaril povsod dobro, lepo prisrčno!

Toda obiskovalca vleče naprej do onega mrkega poslopja iz opeke z visokim dimnikom. Od zunaj se zdi kakor majhna opekarna. To je zloglasni krematorij. V življenju sem videl marsikak kraj žalostnega spomina. Razne ječe, ki jih turistu kažejo po evropskih mestih v Benetkah, Rimu, Parizu. Tudi znamenite »latomie« tirana Dioniza v Sirakuzah. Ali samo na dveh krajih sem imel občutek, da sem na kraju mučencev: prvič v Rimu v areni Koloseja in drugič v Dachauu pred zgradbo krematorija. Tu na tem mestu te nekaj zagrabi, da pomoliš, četudi nisi veren. Toliko bolj se, če veruješ, ustaviš in pomoliš k svojemu Bogu za one premnoge, ki so na tem mestu bridko smrt storili. Morda nisi nikogar poznal, veš tudi, da so bili tu sežgani verni in neverni, da so bili izmed vseh narodov, vseh ver in tudi brez vere. In prav zato se čutiš tem bolj dolžnega, da za vse pomoliš k svojemu Bogu. Dvignila se je zato tudi naša molitev h Kristusu, molitev petih duhovnikov na dachauskih grobiščih za tisoče nepoznanih žrtev.

(Se nadaljuje)

NEDELJA 4. OKTOBRA

Igralska skupina iz Doberdoba priredi v

BAZOVICI

ob 17h v kinodvorani priljubljeno igro J. Kreka v treh dejanjih

TRI SESTRE SE ŽENIJO

Izidi na realni in klasični gimnaziji v Trstu

Zrelostni izpit so dovršili:

V poletnem roku:

Na realni: Germani Edvard, Lupinc Zorko, Palčič Klavdij; Bolko Marjanka, Campaniali Prga, Luin Darija, Martelanc Neva.

Na klasični - Trst: Krišjak Aleksander, Pierazzi Josip; Cenda Marija, Gruden Marija Luiza, Rott Livija, Senčar Davorina.

V jesenskem roku:

Na realni: Brber Dimitrij, Delak Sergij; Ščuka Marija.

Na klasični - Trst: Kovačič Just, Možina Cezar, Pavlica Adrijan, Tul Armand, Furlan Josip, Cijak Adrijan; Colja Majda, Jurca Emilijana, Kolerič Sava, Puntar Vera.

Nova mestna proga

V soboto 26. sept. je začela obratovati nova mestna proga med področjem »Villa Giulia« in Trgom Piave. Dolžina proge znaša 2720 m in na njej bosta vozila po dva avtobusa. Začetek voženj bo s trga Piave ob 6. uri, zadnji pa ob 24. uri. Avtobus bo vozil vsakih 24 minut, ob urah največjega prometa pa vsakih 12 minut.

Tržaška delegacija pri Segniju

V petek 25. septembra je predsednik vlade Segni sprejel člane tržaške delegacije in se z njimi zadržal dobri dve uri. Tržaško delegacijo so tvorili poleg župana Franzila še podžupan Cumbat, predsednik pokrajine Gregoretti, predsednik tržaškega pristanišča Forti in predsednik trgovinske zbornice Caidassi. Predsedniku vlade Segniju so obrazložili tržaški gospodarski položaj. Župan Franzil je po razgovorih izjavil predstavnikom tiska, da je zadovoljen z razgovori, ki dajejo mnogo upanja. Na sestanku so razpravljali o deželni avtonomiji, ki naj bi bila, po izjavah Segnija, že v osnutku in naj bi v bodoči deželni avtonomiji uporabili bivše osebje ZVU.

Glede industrijske proste cone je Segni izjavil, da se bo zanimal za to zadevo; glede bencina po znižanih cenah naj bi odločalo ministrstvo za financo. Delj časa so razpravljali o stališču podjetij IRI. Segni je priznal, da je potrebna obnova naprav tržaške jeklarne ILVA.

Praktično proučitev vseh navedenih vprašanj pa so poverili podtajniku Russu, ki je v nedeljo 27. sept. obiskal Gorico in Tržič, ter bo pozneje, 15. oktobra, obiskal tudi Trst.

Člani tržaške delegacije, in sicer župan Franzil, Caidassi, Gregoretti in Tanasco so se v nedeljo pridružili tržaškemu romanju in se udeležili skupnega sprejema pri sv. očetu.

Turbinske stroje bodo gradili v Genovi

Zelo neprijetno je zadela tržaške gospodarske kroge, zlasti še delavce tovarne strojev vest, da bodo turbinske stroje za obe 35.000-tonski ladji gradili v Genovi. Notranje komisije tovarne strojev so poslale protestni brzojav v Rim županu Franzilu, ki je to zadevo predložil v razgovoru predsedniku vlade Segniju.

V tržaški tovarni strojev naj bi zgradili oba Diesel motorja za ladji srednje tonaže, ki ju bodo zgradili v tržiških ladjedelnicah, medtem ko naj bi v ladjedelnici Ansaldo v Genovi zgradili obe turbini za veliki potniški ladji.

Otroški vrtec v ulici Randaccio

Nekaj let smo imeli v Gorici dva slov. otroška vrtca. Potem so pa onega v ulici Randaccio zaprli, češ da je bilo vpisanih premalo otrok. Toda prava krivda, da je padlo število vpisanih otrok, je bila predvsem pri vodstvu vrtca, ki ni zadovoljevalo staršev. — Sedaj je zadeva drugačna. Na južnem koncu Gorice je večje število slov. družin, ki želijo, naj bi se vrtec v ulici Randaccio zopet odprl. V ta namen se je že prijavilo osem otrok. To je gotovo dovolj, da se otvori vrtec, saj je oprema že od prej na razpolago. Naši občinski svetovalci so tudi v tem oziru izpolnili svojo dolžnost in na županstvu vse uredili, da se odpre novi vrtec.

Občinski odbor, ki upravlja otroške vrtce, gotovo ne bo gluh za naše potrebe.

Seja pokrajinskega odbora

Preteklo sredo je bila pod predsedstvom dr. Polesija seja pokrajinskega odbora. Predsednik je poročal o sklepih zadnjega sestanka predsednikov pokrajin Veneta, ki je bil v Benetkah 17. septembra. Med drugim so na tem sestanku izdelali sporazum, ki ga bodo pokrajine sklenile z univerzo v Padovi za ustanovitev deželnega središča za diagnoze nalezljivih bolezni ter higijenskih in profilatičnih laboratorijev. Stroške 30 milijonov lir bodo razdelili med pokrajinske uprave sorazmerno s številom prebivalstva. Delež goriške pokrajine bo znašal 232 tisoč lir.

Nadalje so pregledali izid natečaja za namestitev uslužbencev v psihiatrični bolnici ter odobrili izdelavo pravilnika za odlikovanja upokojenim pokrajinskim uslužbencem.

Čiščenje grobov

Goriško županstvo sporoča, da je čas za popravljanje grobov in postavljanje spomenikov do 25. oktobra. Po tem roku bo uprava pokopališča opravila običajno splošno čiščenje pokopališča.

Izidi izpitov na liceju in učiteljišču

Zrelostni izpit:

Poletni rok:

Brumat Irena, Susič Emidij.

Jesenski rok:

Brauc Benito, Marcusa Jožef, Primožič Mirko.

Učiteljski usposobljenostni izpit:

Poletni rok:

Jachin Marija.

Jesenski rok:

Comi Marija, Gomiscech Severina, Marinig Rozana, Sereni Vijolica.

Olimpijski dan v Gorici

Dne 26. septembra so goriška telovadna društva proslavila svoj olimpijski dan. Zbrali so se v velikem številu v telovadni dvorani. Pozdravni govor je imel pokrajinski delegat CONI Lino Bregant, o zgodovini olimpijskih iger pa je govoril poslanec Secchelini. Na koncu je pokrajinski delegat Bregant odlikoval zaslužne športnike.

Oslavje-Pevma

Otroški vrtec

Ob začetku šolskega leta je nastalo težavno vprašanje, kako bo s prevažanjem otrok z Oslavja v otroški vrtec v Pevmo. Pot je namreč za male otroke predolga, zato so že lani otroke prevažali s koriero. Letos, ko je našo progo prevzelo podjetje Ribi, se je bilo bati, da ne bo šlo ljudem na roko kot lani ATA. Toda na prizadevanje naših občinskih svetovalcev se je tudi ta zadeva ugodno rešila. Tvrdka Ribi se je že obvezala, da bo brezplačno prevažala otroke v vrtec v Pevmo. V ta namen je že izdala potrebne listke.

Da se je ta zadeva tako ugodno in tako kmalu rešila, smo vsi prizadeti starši hvaležni vsem, ki so pri tem pomagali.

Podgora

Pretekla nedelja bo gotovo ostala v trajnem spominu dobromisleči skupini naše mladine, to je, članom in članicam cerkvenega zbora ter fantovskega zbora ter fantovskega in dekliškega krožka. Po tako dolgem odmoru smo se zopet zbrali v prijetni skupinici in to, prvikrat, v naši novi društveni sobi, katero je g. župnik v preteklem poletju dal napraviti v prostorih tik ob župnijski dvorani. Vsi veseli smo zbrano prisostvovali blagoslovitvi za nas tako važnega organizacijskega in kulturnega prostora, ki bo pač služil sestankom, predavanjem, pevskim vajam itd. V kratkih in vzpodbudnih besedah nam je g. župnik orisal ves pomen tega novega dejstva v naši fari. Ob sklepu blagoslovitnega obreda smo iz polnih prsi zapeli lepo Marijino pesem in nato smo takoj prešli kar k prvim pevskim vajam v novem prostoru in tudi še k praktičnemu programu podrobne priprave na bližnji naš veliki praznik, ki ga bomo tudi letos obhajali prvo nedeljo v oktobru, ko bomo imeli našo priljubljeno rožnovensko procesijo.

Že 1. oktobra zvečer, to je v četrtek ob avemariji, bomo v sprevodu in z lučkami prenesli kip Matere božje iz naše kapelice v cerkev. Tam se bomo tri večere pobožno in številno zbirali v lepi pripravi. V nedeljo popoldne bo pa zunanja slovesnost potekla tako-le: V cerkvi se bomo zbrali že ob 2h popoldne in začeli bomo s petim rožnim vencem. Nato bo nastopil zbor z vrsto izbranih Marijinih pesmi in medtem bo tudi tako zvani ofer. Sledi blagoslov z Najsvetejšim in takoj potem se razporedimo v procesijo s kipom Device Marije z molitvijo in petjem po okrašenih ulicah naše župnije kot običajno. Ob povratku ponesemo Marijin kip zopet v Njeno lepo kapelico, kjer bo pridiga in nato še nekaj posebnega: tam gori, pri kapelici, bo namreč sledila za sklep, približno ob 5h, še sveta maša z lepim petjem.

Upajmo in Boga prosimo tudi za lepo vreme, da se bodo številni Marijini častilci lahko lepo in z veseljem udeležili vsega, kar tako povzdigne čast božjo in Marijino in še blagodatno poživi ter blagoslovi vso našo skupnost. — K Marijini proslavi ste vabljeni tudi vsi zavedni in verni iz mesta in okolice.

Marijina cerkvica na Pečah

Prihodnjo nedeljo 4, oktobra ob 4. uri popoldne bo v Marijini cerkvici na Pečah pri Boljuncu sv. maša, nato pa slovesen prenos Marijine podobe v farno cerkev v Boljuncu. Od Gornjega konca dalje bo procesija z lučkami.

Vljudno vabljeni vsi Brežani in sploh Marijini častilci k veliki udeležbi. Avtobusi vozijo z Barijere v Trstu do Boljunca pred pobožnostjo in po njej.

RAJBELJ

Smrtna nesreča v rudniku

Zadnjič bi se bili skoro pohvalili, da se že dolgo ni zgodila nobena smrtna nesreča v našem rudniku. Toda kar človek hvali, se rado polomi. Tako moramo tudi mi poročati o hudi nesreči, ki je zahtevala življenje rudarja Cortelazzo Karla. Ta je bil miner. Tudi v sredo 23. sept. je ponavadi po končanem šihtu polnil mine z dinamitom. Zdi se, da je pri eni mini bila pokvarjena konica. Mina se je užgala in se razpočila. Pri tem je nesrečni Karlo bil na mestu mrtev; odneslo mu je glavo in odtrgalo levo roko. Pogreb je bil v petek 25. sept. ob ogromni udeležbi rudarjev in vaščanov. Pokojni zapušča ženo in troje otrok.

Svojcem izrekamo naše sožalje, rudarjem pa priporočamo, da težko prizadeti družini priskočijo na pomoč, saj ne vemo, kdaj in kje koga čaka nesreča.

V ostalem poteka življenje pri nas precej enolično. G. župnik se je lotil popravljanja naše cerkve. Popravil je streho, prebelil zunanje stene in s cerkvenega stolpa zopet bije ura. Seveda bi pa potrebovali nove večje cerkve, toda odgovorni so za to potrebo gluhi.

Tudi nas je zadelo stavkovno gibanje, ki so ga proglasili oboji sindikati rudarjev. Prvič smo vsi stoodstotni stavkali 48 ur 21. in 22. sept. Druga stavka, ki bi trajala tri dni, je bila prenešena, ker se je podminister za delo ponudil, da bo posredoval med sindikati in industrijci. Razgovori se vrše te dni v Rimu. Ako ne uspejo, bomo pač morali v obrambo svojih pravic zopet v stavko. A upajmo, da tega ne bo treba.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Dopisniku s Proseka: Nepodpisanih člankov in dopisov ne moremo objavljati. To smo že večkrat povedali in ponovimo tudi Vam.

ŽENSKI KOTIČEK

Ne bojmo se resnice!

Čestokrat resnica zaboli, pa četudi nam jo izreče dobrohotna oseba. To pa predvsem takrat, ko trdo zadene ob naš preobčutljivi »jaz«. Vendar nam je taka resnica vse bolj potrebna kot pa hlinjeno pomilovanje.

Prva sopranistka newyorškega »Metropolitana«, Rise Stevens, pripoveduje:

»V najbolj kritičnem in obupnem trenutku svojega življenja sem dobila nasvet, ki ga smatram za najboljšega v svojem življenju.

Sedela sem na divanu, z glavo pogreznjeno v rokah, obupana in užaljena obenem nad porazno novico, ki mi jo je pravkar sporočil po telefonu glavni ravnatelj „Metropolitana". Izgubila sem konkurz za mesto operne pevke, ker me je dekle, ki je bilo izbrano, visoko nadkriljevalo.
Vse se mi je zdelo sedaj izgubljeno, denar, čas in trud. Življenje zame ni imelo več nobenega pomena.

Poleg mene je sedela moja učiteljica petja Ana Shoen — in molčala. Pričakovala sem, da mi bo rekla, da se mi je zgodila velika krivica, da je moj glas neprimerno lepši od moje tekmovalke, da sem bila poražena le zato, ker nisem imela protekcij. Nič vsega tega. Preden je odšla mi je z mirnim glasom dala navodila za prihodnji dan. Potem je še dodala:

»Moja draga, bodi pogumna in poglej v obraz vsem tvojim napakam!" Bila sem razočarana do konca. Res, lepa tolažba v tako kritičnem trenutku. In vendar... Vso noč nisem zatisnila oči in v temi sem se spraševala: zakaj nisem zmagala? Končno sem morala le priznati, da sem svojega poraza sama kriva. Moj glas ni bil še umetniško dograjen, moja izobrazba povprečna.

Mesece in mesece sem se potem vadila v petju, poizkušnjah in študiju. Na koncertu, ki ga je priredila naša šola, sem pela glavno vlogo v „Orfeju". Po končani predstavi mi je ravnatelj nekega gledališča ponudil prvo mesto v svojem gledališču. Čeravno sem bila tega neizmerno vesela, sem odklonila. Čutila sem, da nisem še pripravljena. Moj dolg je sicer že narasel na 10.000 dolarjev, a kljub temu sem sprejela ponudbo svoje učiteljice in odšla z njo še v Prago, kjer sem izpopolnila svoje študije. Ko sem se čutila popolnoma gotovo, sem se predstavila na newyorškem „Metropolitu". Bila sem sprejeta.

Moja dobra učiteljica, Ana Shoen, me tudi sedaj ni še zapustila. Po njenem nasvetu sem začela globje proučevati svoje privatno življenje in sem ugotovila, da moja izobrazba nikakor ni v skladu z osebami, katere posečam. Hotela sem tudi v privatnem življenju, kakor na odru, igrati prvo damo, a sem jo večkrat pošteno polomila. Hotela sem tudi jaz posnemati izobražene gospe in mnogokrat sem izustila to, kar bi ne smela. Ko sem se te svoje napake zavedla, sem začela opazovati svojo okolico. Poslušala sem in raje izpraševala. Takoj sem začutila, kako so se moji družabni odnosi poglobili in postali vse bolj prisrčni in iskreni. Občevanje z bližnjim mi je bilo sedaj v veliko razvedrilo. Našla sem svojo resnično osebnost in se nisem več pretvarjala.

Spoznala sem tudi, da so bile moje sodbe vedno ali strogo pozitivne ali pa strogo negativne. Srednje poti nisem poznala. Reči in osebe ali so mi bile zelo všeč ali pa sem jih popolnoma odklonila. Najbrž se moram tej svoji premagani napaki zahvaliti, da sem spoznala svojega moža. Ko sem ga prvič videla, mi ni bil všeč. K sreči, da sem takrat že toliko napredovala, da svojega mnenja nisem izrekla. Ko sem ga globje spoznala, sem tudi uvidela, kako zelo sem se zmotila.

V glavnem se vsak zaveda svojih zmožnosti, svoje napake pa spretno zakriva, če se jih sploh zave. Zame je nasvet učiteljice Ane Shoen bil odločilen. Brez te njene opazke bi se nikdar ne spoznala in nikdar ne poboljšala, ker sem precenjevala svoje zmožnosti. Danes sem ji neizmerno hvaležna in sem ponosna na mesto, ki ga zavzemam, ker vem, da sem si ga pošteno zaslužila.«

OBVESTILA

VPISOVANJE V ČIPKARSKO ŠOLO. Tudi letos se je odprla v Gorici čipkarska šola. Njeni prostori so v ul. Morelli 39. Šola ima tri stopnje:

1. učenke, ki obiskujejo osnovno šolo (4 ure tedensko);
2. učenke srednjih šol (4 ure tedensko);
3. učenke, ki so že dokončale šolo in imajo manj kot 35 let.

Vsaka stopnja obsega 3-letno učno dobo. Kdor obiskuje še nadaljnja tri leta, dobi diplomo specializirane čipkarice.

Ves pouk je brezplačen. Tudi potrebni učni material nudi šola brezplačno.

OBVESTILO - TRETJEREDNIKOM - GORICA. V nedeljo 4. oktobra, na praznik sv. Frančiška Asiškega, bo pri Sv. Ivanu, ob treh popoldne, najprej pridiga in nato pete litanije Matere božje z odpevi. Člani in članice tretjega reda ter drugi častilci sv. Frančiška so vabljeni, da se pobožnosti polnoštevilno udeležijo. **Voditelj**

ROMANJE NA STARO GORO. Zveza slov. katoliške prosvete v Gorici sporoča, da bo 25. oktobra romanje na Staro goro. Vpisovanje se vrši pri krajevnih društvih ali pri domačem dušnem pastirju.

Vabljeni vsi cerkveni zbori in somišljeniki. — Pohitite z vpisovanjem!

ZA MISIJONSKO NEDELJO. Tudi letos bo za misijonsko nedeljo (18. okt.) izšla posebna številka »Misijonske nedelje 1959«. Bogato bo ilustrirana in pestra. Stala bo 50 lir izvod. ČČ. gg. v dušnem pastirstvu smo že pismeno obvestili, da bomo letos poslali MN samo onim, ki jo bodo prednaročili, in samo toliko izvodov, kolikor jih bodo naročili. Danes opozarjamo na to tudi druge naročnike »Misijonske nedelje«, posebno v inozemstvu. Kdor želi dobiti »Mis. nedeljo«, naj jo naroči na upravi »Kat. glasa«, Riva Piazzutta 18, Gorizia, do 11. oktobra.

ČČ. gg. prosimo, da bi za misijonsko nedeljo nudili ljudem kot misijonsko brošnje tudi Kraljestvo božje 1959. Ker je tako zanimivo, ga bodo ljudje gotovo radi kupili. Naroči se na upravi KG.

Uprava MN

FOTOGRAFIJE Z OPČIN. V trgovini Fartunato v Trstu (pri cerkvi sv. Antona) so na ogled številne fotografije zadnje Marijine procesije na Opčinah. Možje in fantje, skavti, dekleta, veliko spremstvo ob kipu, pevci, otroci, godci, prav vsi udeleženci velike procesije ste zelo lepo fotografirani in vas bo lepa, svetla fotografija razveselila. — Fotografijo, eno ali več, dobiš tako: pojdi k Fortunatu, izberi, plačaj vnaprej za sliko po 150 lir in en teden nato dobiš fotografijo. — Iste slike so na ogled tudi na Občinah pri cerkvi in jih Openci in sosedje tam naročite. — Večkrat se slišijo pritožbe po raznih romanjih in drugih praznikih, češ, toliko so slikali, a slik ni nikjer. Sedaj so na razpolago in vabimo, oglejte si jih in naročite, kakor smo razložili.

GOSPODINJSKA ŠOLA. Vsako leto imajo šolske sestre v Št. Jakobu in Št. Rupertu na Koroškem šestmesečno gospodinjsko šolo za dekleta, kjer se učijo vsega, kar je potrebno za gospodinjo v današnjih časih. Nekaj naših deklet je že obiskovalo to šolo in ni jim žal. Toplo priporočamo to šolo našim dekletom. Starši, poskrbite, da bodo vaše hčere dobile primerno izobrazbo v gospodinjstvu. — Informacije dobite na upravi Kat. glasa.

DAROVI:

Za Slov. sirotišče: K. P., Švica 1000; družbenica, Gorica 1000; družina Černigoj, Gorica, namesto cvetja na prerani grob pok. g. dr. Marjana Breganta 2000; družina dr. Avgusta in Zore Sfiligoj, namesto cvetja na grob pok. dr. Breganta 3000 lir.

Vsem blagim dobrotnikom se iskreno zahvaljujemo, blagemu pokojniku ,ki je bil tudi našemu zavodu velik dobrotnik, naj Vsemogočni tisočero povrne!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovarni urednik: *msgr. dr. Fr. Močnik*
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega predragega očka

dr. Marija Bregant

se prisrčno zahvaljujemo vsem, ki so na katerikoli način z nami sočustvovali, posebno dr. Vrtovcu, patru Fidelisu ter ostali čč. duhovščini, šolskim sestram, Akademskemu klubu ter pevcem.

Žena, sinovi, sestra, brat in ostali sorodniki